

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 października 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 13 września 2016 r. odmówił A. M. prawa do zmiany wysokości pobieranego świadczenia. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że do przeliczenia świadczenia nie można uwzględnić wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej z uwagi, iż na jego podstawie brak jest możliwości ustalenia wynagrodzenia za okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego Nr (...).

/decyzja – k. 106 plik II akt ZUS/

Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła: 2167,18 zł brutto. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1796,13 zł.

/decyzja – k. 84 plik II akt ZUS/

Ubezpieczony A. M. uznał powyższą decyzję za krzywdzącą i wniósł odwołanie. W uzasadnieniu wskazał, że wnosi o uwzględnienie przy wyliczaniu emerytury wynagrodzeń z okresu pracy od 31 stycznia 1968 r. do 10 kwietnia 1973 r. w oparciu o legitymację ubezpieczeniową.

/odwołanie – k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonego. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony od 22 marca 2016 r. ma ustalone prawo do emerytury z urzędu. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto wartość kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 17 marca 2016 r. Do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenie z 10 kolejnych lat 1973 – 1982 a wskaźnik wyniósł 93,04%. Organ rentowy podał, że A. M. w dniu 16 sierpnia 2016 r. złożył wniosek o przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem wynagrodzenia z legitymacji ubezpieczeniowej za rok 1973 r. W spornym okresie wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego nr (...) od 29 stycznia 1968 r. do 9 kwietnia 1973 r. Na okoliczność udowodnienia osiągniętych zarobków brak jakichkolwiek dokumentów płacowych (przyjęto wynagrodzenie minimalne).

/odpowiedź na odwołanie – k. 6/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. M. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 17 marca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego A. M.. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1973 r. do 1982 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 93,04%.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 24 lata, 2 miesiące i 18 dni (290 miesięcy) oraz okresy nieskładkowe – w ilości: 2 lata, 9 miesięcy, 5 dni tj. (33 miesięcy).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

293,01 złotych x 84,85% (współczynnik proporcjonalny) = 248,62 złotych

(290 miesięcy składkowych x 1,3%) : 12 x 1135,92 złotych (podstawa wymiaru) = 356,91 złotych

(33 miesiące nieskładkowych x 0,7%) : 12 x 1135,92 złotych (podstawa wymiaru) = 21,92 złotych

RAZEM = 627,45 złotych

627,45 złotych x 209 miesięcy (średnie dalsze trwanie życia) = 131137,05 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

/decyzja o ustaleniu kapitału początkowego – k. 81 plik II akt ZUS, obliczenie wskaźnika – k. 80 plik II akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 79 plik II akt ZUS/

Decyzją o przyznaniu emerytury z urzędu z dnia 23 marca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał A. M. prawo do emerytury od 22 marca 2016 r. tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony ukończył 65 lat i 10 miesięcy.

Podstawę obliczenia emerytury wnioskodawcy stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła: 2167,18 zł brutto. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1796,13 zł.

/decyzja – k. 84 plik II akt ZUS/

W dniu 25 lipca 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury i uwzględnienie przy jej wyliczaniu wynagrodzeń z okresu od 29 stycznia 1968 r. do 9 kwietnia 1973 r. załączając legitymację ubezpieczeniową

/wniosek – k. 92 plik II akt ZUS, legitymacja ubezpieczeniowa – k. 93 - 94 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 29 lipca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2016 r., poz. 887) odmówił A. M. ponownego ustalenia wysokości świadczenia. W uzasadnieniu wskazano, że przedłożona legitymacja ubezpieczeniowa pozostaje bez wpływu na wysokość świadczenia.

/decyzja – k. 98 plik II akt ZUS/

W dniu 16 sierpnia 2016 r. ubezpieczony ponownie złożył wniosek o przeliczenie świadczenia.

/wniosek – k. 99 – 100 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 6 października 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 13 września 2016 r. odmówił A. M. prawa do zmiany wysokości pobieranego świadczenia. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że do przeliczenia świadczenia nie można uwzględnić wpisu w legitymacji ubezpieczeniowej z uwagi nato, iż na jego podstawie brak jest możliwości ustalenia wynagrodzenia za okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego Nr (...).

/decyzja – k. 106 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego nr (...) w Ł. w okresie od 29 stycznia 1968 r. do 9 kwietnia 1973 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierownika magazynu na budowie.

/świadcstwo pracy – k. 3 plik I akt ZUS/

Podczas zatrudnienia w w/w przedsiębiorstwie ubezpieczony w 1974 r. otrzymywał przeciętne wynagrodzenie w wysokości 2603 zł.

/legitymacja ubezpieczeniowa – k. 93 – 94 plik II akt ZUS/

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia w wysokości 2603 zł za okres od 29 stycznia 1968 r. do 9 kwietnia 1973 r. z 10 lat (1968 – 1977) wynosi 107,45%, wysokość kapitału początkowego wynosi 143399,08 zł. Kwota świadczenia na dzień 1 lipca 2016 r. wyniosłaby brutto 2357,84 zł. Na dzień 1 kwietnia 2017 r. po waloryzacji brutto: 2368,21 zł.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia w wysokości 2603 zł za okres od 1 stycznia 1973 r. do 9 kwietnia 1973 r. i wynagrodzeniem minimalnym za okres od 29 stycznia 1968 r. do 31 grudnia 1972 r. z 10 lat (1973 – 1982) wynosi 94,61%, wysokość kapitału początkowego wynosi 132472,56 zł. Kwota świadczenia na dzień 1 lipca 2016 r. wyniosłaby brutto 2187,94 zł. Na dzień 1 kwietnia 2017 r. po waloryzacji brutto: 2197,94 zł.

/pismo ZUS – k. 18/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego 94,61% przyjęto:

- w 1973 r. – 39593,89 zł, wwpw 117,92%,
- w 1974 r. – 45975,00 zł, wwpw 120,29%,
- w 1975 r. – 43730,00 zł, wwpw 93,13%,
- w 1976 r. – 48405,00 zł, wwpw 94,22%,
- w 1977 r. – 46675,00 zł, wwpw 84,63%,
- w 1978 r. – 51255,00 zł, wwpw 87,40%,
- w 1979 r. – 49800,00 zł, wwpw 77,91%,
- w 1980 r. – 46702,00 zł, wwpw 96,65%,
- w 1981 r. – 82306,00 zł, wwpw 89,20%,
- w 1982 r. – 118285,00 zł, wwpw 84,75%.

/wyliczenia – akta ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach oraz legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy. Analiza zgromadzonych dowodów wskazuje, iż są one spójne i wzajemnie się uzupełniają i nie ma żadnych podstaw by kwestionować ich wiarygodność.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, Nr 748, z późn. zm.), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie: od dnia 1 kwietnia 1950 r. do dnia 30 czerwca 1950 r. wynosi co najmniej 65 lat i 10 miesięcy (ust. 1b pkt 16).

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 według art. 25. ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wieko-wi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę (art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej).

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja niewątpliwie wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, iż zarówno okres zatrudnienia jak i wysokość uzyskiwanego uposażenia nie może być wykazana w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25.07.1997 r. II UKN 186/97, OSNAPiUS 1998/11/342, a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997-03-04, III AUa 105/97 opubl: OSA w W. rok 1997, Nr. 2, poz. 7; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 1993-08-18, III AUr 294/93 opubl: P.. Sąd. rok 1994, Nr. 3, poz. 6/.

Przyjąć zatem trzeba, iż w postępowaniu przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (sporne czy też niemożliwe do udowodnienia przy pomocy dowodu z dokumentu) mogą być dowodzone wszelkimi dostępnymi środkami, które Sąd uzna za pożądane i celowe, co wynika także z treści

przepisu art. 473 k.p.c. Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawczyni.

W niniejszej sprawie wnioskodawca kwestionował wysokość wyliczonej emerytury i wniósł o uwzględnienie przy wyliczeniu emerytury wynagrodzeń z okresu pracy od 29 stycznia 1968 r. do 9 kwietnia 1973 r. w oparciu o legitymację ubezpieczeniową.

Zdaniem Sądu należy uwzględnić w odniesieniu do nie budzącego żadnych wątpliwości zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w Ł. kwotę wynagrodzenia ubezpieczonego w wysokości 2603 zł wpisaną w legitymacji ubezpieczeniowej za rok 1973. W ocenie Sądu jest to zapewne kwota, którą ubezpieczony otrzymywał przed zakończeniem stosunku pracy w w/w zakładzie pracy. Zatem kwotę 2603 zł należy uwzględnić w okresie zatrudnienia ubezpieczonego od 1 stycznia 1973 r. do 9 kwietnia 1973 r.

Sąd mając na względzie wszechstronne zbadanie sprawy zobowiązał organ rentowy do przeliczenia świadczenia w najkorzystniejszym jej wariantcie, przy przyjęciu kwoty wynagrodzenia – 2603 zł zawartej w legitymacji ubezpieczeniowej za rok 1973 (od 1 stycznia 1973 r. do 9 kwietnia 1973 r.). W ocenie Sądu takie wyliczenie pozwala ustalić faktyczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w spornym okresie.

Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z uwzględnieniem w/w wynagrodzenia.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia w wysokości 2603 zł za okres od 1 stycznia 1973 r. do 9 kwietnia 1973 r. i wynagrodzeniem minimalnym za okres od 29 stycznia 1968 r. do 31 grudnia 1972 r. z 10 lat (1973 – 1982) wynosi 94,61%, wysokość kapitału początkowego wynosi 132472,56 zł. Kwota świadczenia na dzień 1 lipca 2016 r. wyniosłaby brutto 2187,94 zł. Na dzień 1 kwietnia 2017 r. po waloryzacji brutto: 2197,94 zł.

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych odwołanie wnioskodawcy w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie.

Natomiast Sąd oddalił żądanie ubezpieczonego uwzględnienia wynagrodzenia w wysokości 2603 zł zawartego w legitymacji ubezpieczeniowej za pozostały okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w Ł. tj. od 29 stycznia 1968 r. do 31 grudnia 1972 r. W legitymacji wskazano, że kwota 2603 zł stanowi przeciętne wynagrodzenie w w/w Przedsiębiorstwie. W ocenie Sądu pracodawca wskazał kwotę wynagrodzenia, którą ubezpieczony otrzymywał przed zakończeniem pracy w w/w zakładzie pracy i trudno przyjąć, że przez cały okres zatrudnienia tj. przez 4 lata wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy nie uległa zmianie. Zapewne na początku zatrudnienia ubezpieczony otrzymywał niższe wynagrodzenie. Dlatego też odwołanie ubezpieczonego w tym zakresie podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy mając powyższe okoliczności na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ §1 i §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.K.-W.